

Kedves Testvérek!

Zajlik az élet, haladunk, hol három, hol négy keréken, de megyünk előre.

Kedves Testvérek!

Zajlik az élet, haladunk, hol három, hol négy keréken, de megyünk előre. Ma éjjel, (2,30) született egy kisbaba Árkoson, Tamáskának hívják, 3,20 kg-mal jött a világra, és anyukájával együtt jól vannak. Úgymond távpapos szülés volt, mert felhívtak, hogy: "Szülünk!" Hirtelen azt sem tudtam, hogy hol vagyok, de aztán imádkoztam értük és, erre kérlek titeket is. Szaporodó nagycsaládunkért, és most már az árkosi anyaotthonért is imádkozzatok.

December elsején jönnek a nővérek, déli 12-kor Tamás József segédpüspök szentmisét mutat be, utána lesz egy ebéd a nővérek tiszteletére. Három kedves nővér jön, olyanok, hogy már több mind 10 éve szakápoloként dolgoztak magyarországi gyermekkorházba, amúgy mindannyian román állampolgárok, Erdélyi magyarok.

Magyarországról jövet bementem Zsombolyára is, együtt vacsoráztunk a polgármesterrel. Mindenki jól van. Három új gyereket fogadtunk be. Nagyon örvendek, mert két ferences testvér Szászsebesről, Sebestyén és Károly elmentek a hétvégére. Fafaragást tanítanak, hitanórát tartanak, nagyon nagyon örvendek nekik. Isten fizesse a jószágukat, Szabolcs testvérnek is köszönöm, hogy elengedte őket.

Szegény édesanyám, eltörte a kezét, az első hón elcsúszott, de a röntgen szerint nincs komoly baj, ő nagyon virgonc, alig lehet a házban benttartani.

Amúgy tegnap Déván is szaporodtunk, befogadtunk egy nagyon édes kis szőke tündért, (albínó) a hatóság hozta, a lányok szinte hajba kaptak felette. Csodálom a munkatársaimat. Amúgy ez a kislány Magyarországon született, Magyar hivatalos születési igazolványa van, nem volt, hol legyen, így bekerült a Román állami rendszerbe. Istennek hála egy talpraesett gyermekvédelmi felügyelő elhozta hozzánk, mert amúgy ez a négy és fél éves, magyar állampolgár egy Hunyad megyei román anyanyelvű gyerekotthonban nőtt volna fel.

Szováta mellett nyílt két új napközi otthon, Ildikó, aki református lelkész nagy lendülettel dolgozik. Ezt a lendületet a református lelkészek számon kérték Marikától, próbálunk kimosakodni. Sajnos mindenhova nem jutok el, és így sok egyeztetés elmarad, de mivel a mi nevünkben mennek a kollégák, elvárnák az emberek, hogy megbeszéljünk mindent előre. Van vaj a fejemen!

A kolozsvári egyetemisták is jól vannak, próbálunk rendszerbe állítani egyszeri meleg ételt esténként. Az alapítvány állja a kaját, ők kettesével főznek mindenkinek. Szóval egy szakácskönyv is kell. Pénzt nem adunk a kezükbe, mert azt mindig elspórolják másra.

A tegnap voltam Petrozsényben. Ádám Éváék jól vannak, csak a gyerekekkel nem bírnak. Képzeljétek, volt egy vakáció, és utána már a harmadik hete tart a sztrájk. Állami iskolához tartozik az ottani iskola, mi csak a helységeket adjuk a tanításhoz. A tanárok arra felé se mentek, a nevelőknek nagyon rossz egésznap ezekkel a szilaj csíkokkal lenni. Hétfőtől én egyoldalúlag beszüntettem a sztrájkot, kijelentettem, hogy a munkatársaik iránti szeretetből kell menni az iskolába minden tanárnak, aztán, hogy tanítanak-e az az ő dolguk, de legyenek a gyerekekkel. Örültség egy hónapig nem tanítani tanév közben órát. Igazából ez már belpolitika, csak azt nem tudom, hogy mi közük van ehhez a gyerekeknek.

Petrozsényben folyik az alagsor rendberakása, a szerkezet, a drének stb. kész, jön a burkolás, s a konyha, ebédlő felszerelése. Óriási felületek, a költségek is jelentősek, de ahogy elnézem a sok nyüzsgő gyereket, úgy érzem, hogy megéri. Sajnos egyetlen ősz alatt kinőttük az intézetet. Szinte szégyellem leírni, de van olyan család, ahol 16 gyerek van. Éváék befogadták, hogy, de hát az okokat ti is tudjátok. Ami nagyon pozitív, a város mivel állami iskola van az épületben, fizeti a fűtést. Hatalmas légtér, és ez biza sokat jelent. A villanyt, a vizet elemben mi fizetjük az iskolának is.

Karda Róbert volt Szalontán, úgy tűnik, hogy a kedves Hilda gerincén kívül semmi se fáj, minden rendben van. Most hatodikán megy felülvizsgálatra, érte is kérlek, hogy imádkozzatok. Újra földtük a három laktanyát, kaptunk hozzá egy hektár kertet, udvart. Az egész bekerítése, közel 300.000.000 lejbe kerülne (2.000.000 Ft). Kálmánnak voltak a szerződéssel kapcsolatos javaslatai, úgy néz ki, hogy a város elfogadta a kéréseinket. Most már mi kell bizonyítsunk, hogy méltók voltunk a bizalmukra, erre a szép ingatlanra.

December negyedikén 18 órától lesz egy szentmise Budapesten, az Országúti Ferences templomban (Margit krt.), melyet Dr. Pápai Lajos mutat be. A szentmisében szeretnénk hálát

adni a jó Istennek, amiért sikerült befejezni a szovátai Szent József gyermekvédelmi központot. Imádkozunk azért is, hogy a gyermeknevelés is eredményes legyen. A szentmise végén, szovátai gyermekekkel, a Szent Ferenc Alapítvány nevében szeretnénk megköszönni mindenkinek aki segített, de mivel mindenkit aki hozzájárult a szovátai ház építéséhez, nem tudunk hálatelt szívvel megölelni, ezért jelképesen csak öt személyt szeretnénk a "Bajban lévő gyermekek barátjai" címmel kitüntetni.

Éspedig, mind az egész létesítmény alapítóját, a gyűjtést meghírdető Magyar Püspökkari Konferenciát és kifejezetten annak alelnökét, Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspököt, aki, nem csak a 2002-ös nagybőjti adománygyűjtéssel, hanem a 3 éve már folyamatosan megrendezett Győri Szerettnapokkal megteremtette az anyagi fedezetét az építkezésnek. A kedves Mádl Dalma asszonynak, a Magyar Caritas Jószolgálat Nagykövetének, aki többször is meglátogatott és mosolygó szeretetével minden vihart elhárított az utunkból, és erőt adott a tovább lépéshez. Mártonffy Miklóst és kedves feleségét Jankovics Verát, akik az épületet teljesen ingyen tervezték és mindenben a segítségünkre voltak, és Márton Juditot aki az épület szülését Isten nevében levezette, vállalta szeretettel egy ilyen nagy épület szülésével járó vajúdás minden gondját, terhét.

Mindannyiuknak, és mindazon sok-sok embernek kik mögöttük álltak, Isten fizesse meg nagy-nagy szeretettel munkájukat, számunkra ők örökre a "Bajban lévő gyermekek barátai". A Szent Ferenc Alapítvány ezen szerény elismerését kérlek tetézzük meg imáinkal.

Kisebb testvéri szeretettel: Csaba t.